

DAUGAVAS VĒSTNESIS

Maksā 7 fen.
№ 43, 3. gads

Daugavpils novada komisāra oficiālais laikraksts

Sestdien,
20. februāri, 1943. g.

Redakcija: Daugavpils, Cietokšņa ielā 42. Tālruni: atbildīgais redaktors 2493, redaktori 2494, saimniecības vadītājs 2212, informatori un kantoris 2211, tālsarunas 2501. Tek. reģ. p. 5060. Redakcijas pārstāvji: Rīga, Vācu ordeņa gatve 2, tālr. 21550; Rēzeknē, Br. Skrindu ielā 15, tālr. 2301. Abonēšanas maksa: RM 1,75 mēnesī. Abonēšanas nauda jāmaksājama visās pasta nodalās.

Atziņu ceļš

Ikvienas kultūrtautas tālākai sevis un savu garīgo vērtību izveidošanai pamatā ir tās dabīgā ģenerācija un savas rases piederības izpratne. Cilvēces struktūras teoriju, mēs tāpēc varam uzskatīt, kā aksiomu — cilvēce organizēta organiskās vienības — tautās, ne mehāniskos pilnos. Cilvēce nekad nepārleiks pāri šim atstātas posmam un neieklāsies beztautu un internacionālē. Pretēji jau minētai pārliecībai, marksisti izstrādāja cilvēces mehānizācijas plānu. Tam pamatus savā laikā lika žids Marks, vēlāk to izveda Padomju savienībā komunistu partija un to pašu, saprotams, tikai ejoj citu politisko ceļu, visa pasaulē mēģināja sasniegt monopolkapitālisti. Protams, mērķis, kā vienam tā otram, bija kopējs jo aiz viņu muguram stāvēja žids. Viņi visiem līdzekļiem centās sev radīt pakļāvīgu vidi — garīgi saindētu cilvēku. Viņi centās tiem atņemt personību, iniciatīvas spējas, pašvērtības sajūtu. Un mērķis būtu sasniegts tikai tad, kad visi cilvēki kļūtu vergi plašajās internacionālēs latifundijās. Tāda politika centās radīt pasaulē stāvokli, ka neitkviens indoeiropietis, bet arī pārējo kontinentu rases iekļautas pūlī zemojas pasaules minoritātes — židu, nūktoņas vispasaules kungu, triumfa ratu priekšā un padevīgā paklausībā ļauj sevi sabērt šo ratu riteņiem. Viņu tieksmes izveidot minēto nenormālo stāvokli, raksturojot ilustrē vesturiskie «Cianus gudro protokoli». Pievērsīsim no tiem kādu izvēlumu:

«Dievs devis židim varu pār visu tautu mantu un dzīvību.» (Talmūds). Vēl smagāku židu noziedzīgo rīcību apšūdz žida Izāka Slimehna deklarācija: «Tas Kungs mums nodeva Krievijas caru, lielkņazu, gubernātoru un ģenerāļu dzīvības, un mēs turpinām darīt to pašu ar bumbām un bruņiem. Bet tas Kungs nodeva mums Franciju, lai mēs no tās darītu pārpilnības zemi, un nodeva francus, lai mēs no tiem darītu savus vergus. Viņa griba piepildījās. Slavēts lai Jahves vārds! Mēs esam augstākā rase.»

Raksturīgs cilvēku piemērs, kuram kopēju interešu un uzdevu darba jēdziens ir sveša lieta, mēs varam vērot galvenajos Ziemeļafrikas notikumos. Lūk, franču ģenerāļi de Gollis, Žiro un admiralis Darlans, kuram patika ielaisties politiskās avantūras. Savu materiālo «patroliumu» viņi bazēja zēlā un ātras nākotnes karjeras izredzēs. Franču tautas intereses tiem atradās blakus plāksnē. Galvenais bija spīdzošas izredzes tikt uz zēla zara, nodrošināt stāvokli, izcelt savu personību. Bet viņi bija un paliek tikai ieroci. Viņu pašu paliekošai nozīmei židi nekā negarantē. Viņu slepenie valdnieki tālākai darbībai izdod jaunus instrukcijas sakarā ar momenta prasībām. Ārētijs viņu acis ir tikai izmantojams gojs. Kaut arī tas viņiem būtu labvēlīgs un savas tautas nodevējs, pēc zināma pagrieziena vai zināmas funkcijas izpildīšanas tas viņiem ir lieks. To pierāda šāviens Ziemeļafrikā un admirāļa Darlana dzīves pēdējais posms. Atkal mēs redzam veco likumību, ka noliedzot visu ārisko, vadoties no savas labklājības šaurajām interesēm, nododot savu tautu un darbojoties semtu, monopolkapitālistu un komunistu sfērā, ikviens indivīds iznicina arī sevi. Vienā otrā gadījumā un pretinieku radio agitācija protams norādis, ka jau pārrunātie ģenerāļi darbojās franču tautas uzdevumā. Ka franču tauta šo aizbildniecību noraida, redzam no sirmā maršala Petēna uzskaukumiem un atkārtotām pavēlēm koloniju karaspēkam, franču tautas nostājas un preses.

Arī mēs vērojot un vērtējot esam nāvēst pie atziņām. Atziņas ir laika telpā krātu vērojumu un pieredzes rezultāts. Tās stāsta par bijušo un rāda nākotnes iespējas. Un mēs zinām, kamēr pasaule valdīs komūnisms un kapitāla monopols, mēs pastāvīgi stāvēsim kara draudos.

Arī pie ūdens tīklī austrumu frontē dožkārt nemaz nav tik viēgli. Vispirms jāuzveic blēzā ledus sega un arī tad vēl krītnai jāpārvēgro.

Celies, tauta!

Dr. Goebbels's dod paroli un vācu tauta apliecina savu nesalaužamo ticību Vadonim un galigai uzvarai

DNB. Berlinē. Vecajā nacionālsociālistisko cīņtāju kustības sanāksmes ēkā, Berlīnes Sporta pili, Lielvācijas galvas pilsētas strādājošie visas vācu tautas vārdā 18. februāra vakara stundās apliecina savu nesalaužamo ticību un apņēmību strādāt un cīnīties līdz galigai uzvarai un panest arī smagākās nastas un pienākumus, ko tautai uzliek totālais karš. Uz 10 jautājumiem, kurus uzstādīja reichsministrs Dr. Goebbels's, sanāksmes dalībnieki ar milzīgam ovācijām un ticības apliecinājumu atbildēja ar stingru un nelokamu «jā» un atkal pierādīja vācu tautas nesatricināmu un nesalaužamo apņēmību cīnīties par Eiropas dzīvību vai nāvi.

Runas sākumā ministrs teica, ka viņš runāot ar svētu nopietnību un atklātā drosmī, kā to prasa acumirkļis. Vācieši esot bruņoti pret vājumu un jūtēlību un kara triecienu neieņem gādījumiem tiem došot tikai jaunus papildspēkus, ciešu apņēmību, kā arī dvēselisku, cieņu pilnu aktivitāti, kas gatava ar revolucionāru sparu pārvarēt visas grūtības un kavēkļus. Staļingradas varoņu upurim bija izšķiroša vēsturiska nozīme visai austrumu frontē. Tas nebija veltis. Kādēļ, to pierādīs nākotnē. «Mēs nelīdzināties strausam, kas iebāž galvu smiltīs, lai neredzētu briesmas. Mēs esam pietiekami drosmīgi, lai skatītos tām tieši acīs, tas vēsi un nesaudzīgi novērtēt un tad slātos tām pretim ar paceltu galvu un ciešu apņēmības spēku.» — turpināja Dr. Goebbels's, lai pēc tam uzsvērtu tās briesmas, kas Vācijai un Eiropas kontinentam radušās austrumos, paceļoties bolševisma milzīm. Ministrs griezās pat pie pasaules sabiedrības un proklamēja tai trīs tezes cīņai pret bolševistiskām austrumu briesmām.

vērtības. Židisms anglo-sakšu valstīs garīgi un politiski jau pārņēmis un tas vairs šīs briesmas neaptver, teica ministrs Dr. Goebbels's, lai pēc tam norādītu, ka ja arī angļu prese rīt apgalvotu, ka austrumu frontes grūtību dēļ viņš jau būtu izteicis pirmos miera piedāvājumus, bet pat to nevar būt ne runas.

Tālāk Dr. Goebbels's sīkāk aplūkoja trešo tezi par tuvām briesmām. «Paralīzes parādības, kādas vērojamas Rietumeiropas demokrātijā pret to nāvīgākiem draudiem, liek sasīngt sirdij. Židisms ir infekcioza lipīga parādība. Ja naidīgās ārzemes nekaunīgi protestē pret mūsu pretžidu politiku un lej krokodiju asaras par mūsu pret židismu vērstajiem soļiem, tad tas mūs neizkavē darīt vajadzīgo. Visu šo apsvērumu centrā» turpināja Dr. Goebbels's, «atrodas Vācijas militārās grūtības austrumos. Mechanizēto robotu karš pret Vāciju un pret Eiropu sasniedz savu kulmināciju. Vācu un sabiedroto karavīki tagad austrumos pilda eiropisku misiju, kas austrumos nepazīst žēlastības. Ir jāizslēdz savas svētlākas mantas, savas ģimenes, savas sievas un savi bērni, savas pilsētas un ciemi, savas kultūras divi gadu tūkstošus vecais mantojums un viss, kas mūsu dzīvi padara dzīves vērtu. Mēs esam apņēmīgie savu dzīvību aizstāvēt ar visiem līdzekļiem, nerēķinoties ar to, vai apkārtējā pasaule šīs cieņas nepieciešamību saprot vai nē. Totālais karš ir šīs stundas augstākais likums. Briesmas, kurām priekšā mēs stāvam, ir milzīgi lielās. Milzīgi lielām tāpēc jābūt arī pūlēm, ar kurām jāstājas šīm briesmām pretī. Vairs nav pielaužams tikai pavirsi vienīgi no virsas nosmelt ne tikai mūsu pašu zemes, bet arī visu mūsu rīcībā esošo Eiropas daļu bagātā kara potenciālā. Šis kara potenciāls tagad jāizmēl pilnīgi.»

Cīņa austrumos izšķir Eiropas likteni

«Eiropas nākotne atkarīga no mūsu cieņas austrumos,» uzsvēra ministrs. «Vācu tauta nodod šai cīņai savas visvērtīgākās nacionālās asinis. Pārējām Eiropas daļām šai cīņai būtu jānod vīsmaz savs darbs. Mūs nekaitina pat tas, ka mūsu ienaidnieki ārzemēs apgalvo, ka visi tie soli, ko mēs tagad speram totālā kara iedzīvināšanai, stāvo visai tuvu bolševisku solīnim. Svarīgs šeit ir mērķis — proti, briesmu novēršana.» Tālāk ministrs deklarēja, ka tagadnes izšķirējais uzdevums ir radikāliem soļiem Vadonim dzimtenē sagatavot operatīvās rezerves, kas viņam dotā iespēju nākamā pavasarī un vasarā no jauna uzskatīt ofensīvu un mēģināt padomju bolševismam dot izšķirēju triecienu. Austrumos ir jākļūst atkal ofensīviem, jāmobilizē vajadzīgie spēki, darba ir ļoti daudz. Upurī, kādi te jānes atsevišķam pilsonim, reizēm ir smagi, bet tie ir niecīgi salīdzinot ar upuriem, kādi viņam būtu jānes, ja viņš no šiem upuriem izvairītos un līdz ar to izraisītu lielāko nacionālo nelaimi. Labāk pavalkāsim pāris gadus salāpītas drēbes, nekā izraisīsim apstākļus, kurus gadu simtos būtu jāskraida apkārt vienīgi skrandās. Runājot par dažādiem praktiskiem totālā kara rīkojumiem, ministrs uzsvēra, ka nevienam nedrīkst nepareizi novērtēt pašreizējā laika nopietnību, un tikai tādēļ vien, ka ienaidnieki ir tālu no zemes robežām. Runājot par strukturālām pārmaiņām saimniecībā, ministrs teica, ka to nolūks ir ātri un pamatīgi palīdzēt izcīnīt uzvaru. «Tikai tad, ja mūsu rīcībā ir pietiekami daudz cieņu iesaistītu vīru un ieroču, mēs varam visiem līdzekļiem stāties pretim austrumu briesmām. Londona un Vašingtona arī lai nešaubās par sagaidīšanu, ko vācu bruņotie spēki liks pretim invāzijas mēģinājumam, vienalga, kurā Eiropas daļā tas notiks.» Dr. Goebbels's vēl sacīja, ka daudzo rīkojumu realizēšanas dēļ sagaidāmas rūpju pilnas nedēļas, bet tas sniedz un rada pilnīgu rīcības brīvību. Viņš cildināja arī itāļu un japāņu drošsirdību un teica, ka nākamā vasarā ienaidnieks atkal jāpazīsties ar seno ofensīvas spēku. Reichsministrs apskatīja angļu un amerikāņu pēdējā laikā pastiprināto agitāciju, lai pēc tam apzātu ienaidnieka daudzus apgalvojumus. Tagad šai lielā sanāksmē, kurā pārstāvēti visi vācu tautas slāņi, un aiz kuriem strodas visa vācu tautas fronte un dzimtene, tāpat vācu nācija, reichsministrs uzstādīja desmit jautājumus, uz kuriem tad vācu tauta atbildēja visas pasaules priekšā.

Ar Vadoni līdz galigai uzvarai

«Angļi apgalvo, ka vācu tauta zaudējusi ticību uzvarai. Es jums jautāju: vai jūs kopā ar Vadoni un mums ticēt vācu tautas totālā galigai uzvarai?» Uz to atbild tūkstošbalsīgs «jā». «Es jums jautāju: Vai jūs uzņematies vissmagākās per-

sonīgās grūtības, esiet apņēmīgie sekot Vadonim uzvaras izcīnīšanā cauri ungunim un briesmām?» Sanāksmes atbilde ir dandzkārt atkārtots «jā».

«Otrkārt: angļi apgalvo, ka vācu tauta ir nogurusi cīņā. Es jums jautāju. Vai esiet gatavi kopā ar Vadoni, stāvo aiz cīņā iesaistītiem bruņotiem spēkiem kā dzimtenes falanga ar nīknu apņēmību nemanāīgi turpināt šo cīņu cauri visām liktena gaitām, līdz uzvara būs mūsu rokās?» Atbilde ir visu klātesošo vētrains «jā».

«Treškārt: angļi apgalvo, ka vācu tauta vairs nevēlās pildīt arvien smagāko kara darbu, ko valdība no tās prasa. Es jums jautāju: Vai jūs un vai visa vācu tauta ir gatava, ja Vadonis to pavēl, dienā strādāt 10, 12 un ja vajadzīgs arī 14 un 16 stundas un dot pēdējo uzvaras izcīnīšanai?» Atkal klātesošie apņēmīgi un vienprātīgi atbild «jā» un brāzmaiņiem piekrišanas saucieniem.

«Ceturkārt: angļi apgalvo, ka vācu tauta pretojas valdības separātismam totālā kara soļiem. Vācu tauta negrib totālo karu, bet gan kapitulāciju. Es jums jautāju: Vai jūs gribiet totālo karu? Vai jūs to gribiet, ja vajadzīgs vēl totālāku un radikālāku nekā mēs vispār to varam iedomāties?» Sanāksmes dalībnieki to apliecina ar vētrainiem «jā» saucieniem.

«Piektkārt: angļi apgalvo, ka vācu tauta zaudējusi savu uzticību Vadonim. Es jums jautāju: Vai jūs uzticība Vadonim šodien ir lielāka, ticīgāka un nesatricināmāka kā jebkad? Vai jūs gatavība viņam sekot visos viņa ceļos un darīt visu, lai karu novestu līdz gala uzvarai, ir absolūta un neierobežota?» Klātesošie tūkstoši ar vētrainiem piekrišanas saucieniem apliecina savu ticību Vadonim un kori sauc: «Vadoni, pavēl, mēs sekosim!»

«Es jums jautāju sestkārt: Vai jūs esiet gatavi no šī brīža ziedot visus savus spēkus, lai austrumu frontes rīcībā varētu nodot cilvēkus un ieročus, kas tai vajadzīgi nāvīgā trieciēna došanai bolševismam?» Atkal atskan tūkstošbalsīgs «jā».

«Es jums jautāju septītkārt: Vai jūs ar svētu zverastu apsolut frontē, kā dzimtene ar stipru morālī stāvēs aiz tās un dos tai visu, kas tai vajadzīgs uzvaras izcīnīšanai?» Uzrunāto atbilde no jauna ir vētraina piekrišana un «jā» saucieni.

«Es jums jautāju astotkārt: Vai jūs un it sevišķi jūs, sievietes, gribat, lai valdība rūpētos par to, ka arī vācu sievietes visu savu spēku nodod kara vadības rīcībā un visur tur, kur tas vajadzīgs, dodas tālā, lai atbrīvotu vīrieti frontē un ar to palīdzētu savam vīram frontē?» Atbilde ir atkal skaļi «jā» saucieni.

Dzimtenes svētais solījums

«Es jums jautāju devītkārt: Vai jūs piekritīet tam, ka tagad, ja vajadzīgs, ievada visradikālākos soļus pret nelielo slaustu un šiberu sauņiju, kas kara laikos vēlās spēlēt mēru un izmantot tautas postu savtīģiem mērķiem? Vai jūs piekritīšiet tam, ka katrs, kas noziedzas pret karu, zaudē galvu?» Milzīgā tēlpā atšale brāzmaiņā piekrišanas vētra.

«Beidzot es jums jautāju desmitkārt: Vai jūs gribiet, lai, tāpat kā nacionālsociālistu partijas programma to pavēl, tieši kāpā valda vienlīdzīgas tiesības un vienlīdzīgi pienākumi, un lai dzimtene visas kara grūtības solidarī nes uz saviem pleciem un lai visas grūtības tiktu sadalītas visiem, augstiem un zemiem, nabīgiem un bagātiem līdzīgā kārtā?» Atbilde ir nebeidzami skaļi piekrišanas saucieni.

Šis spontālais sanāksmes dalībnieku gribas apliecinājums pierāda vācu tautas viedokli. «Ienaidnieki saņēmis pienācīgu atbildi un vairs nenodosies nekādām ilūzijām. — Visvarenākais sabiedrotais, kas vispār šai pasaule atrodams — pati tauta, — stāv aiz mums un ir apņēmīgie, lai tas maksātu ko maksādams, kopā ar Vadoni, uzņemoties pat vissmagākos upurus, izcīnīt uzvaru. Mēs apliecinām frontē un Vadonim, ka dzimtene vēlās sakļauties cieņas gribas blokā, uz ko Vadonis un kapavīri frontē var nesaudzīgi pajauties. Ar to mēs sākam ceļu pretim galigai uzvarai. Šī gala uzvara pamatolojas ticībā Vadonim. Vadonis no mums sagaida sniegturus, kas visu līdzšinējo atstāj ēnā. Mēs nevēlamies izvairīties no šim prasībām. Nācija ir gatava uz visu. Vadonis ir pavēlējis, mēs viņam sekosim. Ja mēs kādreiz esam uzticīgi un nešaubīgi ticējuši uzvarai, tad tas ir tagad, šajā nacionālās apziņas un iekšējās dzimšanas stundā. Mēs uzvaru redzam sasniegtu savu mūsu priekšā. Mums tā tikai jāsatver. Mums tikai jāieģūst apņēmīgs spēks visu pārējo pakļaut tās kalpībai. Tas ir šīs stundas likums, un tāpēc parole skan:

Tauta, celies, vētra, sāc krāt!»

Latviešu atbilde bolševismam

Pēdējās dienās padomju presē atkal skarli uz Baltijas zemēm attiecināmi jautājumi, un bolševiku sabiedrotie, kā to pārdūši viņu laikraksti, visām ar Padomju savienību dzīvojošajām mazajām tautām devuši padomu jau laikus orientēties uz Maskavas pusi, jo tai piekritīšot noteicējas loma Eiropas kontinentā pēc Vācijas «atvēršanas».

Kaut arī Padomju savienība savas teritoriālās prasības vēl atklāti un noteikti nav formulējusi, šo prasību apjomu sen jau noteikusi Krievijas bolševiku valdība, sludinādama pasaules revolūcijas izraisīto «starptautiskā proletariāta» apvienošanos.

Latviešu tauta, bolševismu iepazīsusi pati to pārdzīvotā, zina, kādu nākotni var solīt kultūralajai pasaulē padomijas židu vadītā un bruņotu zemcīvēku balstītā kundzība, kuras isto seju raksturīgos vilcienos pierādīja ne tikai pats Balgais gads, bet arī pēc bolševiku varas padzīšanas atraktie mcekļu kapī, atklādami zvērīskās masu slepkavības.

Ja šodien padomju aģenti savas valdības pavēlētās briesmu darbus izvēlās pieminēt, latviešu tauta šo padomju režīma vispiltīgāko īpatnību nekad neizmirsīs. Latvieši zina, ka pat nepārspējama bolševiku melošanas māka nespēj noleģitizēt sarkano varas laikā izdarītās noziedzības, dokumentu pierādītas un dzīvu palikšu čekas morāliski un fiziski spīdzināto latviešu apliecinātas.

Tāpat neesam atzīmējuši un neizmirsīsim, ka sabiedrībā kaut cik pazīstamās personas ik nedējas un biežāk izsauca čekas nodalās, lai ar draudu palīdzību vai solot dažādas labumus — visupirms lietot parakstīt klusēšanas solījumus — mēģinātu izziņāt šo personu draugu un pazīstamo gaitas un nostāju. Neragoties uz draudiem ne tikai pašam čekas izraudzītajam upurim, bet arī tā ģimenei, šie cilvēki tomēr neklausīja, uzņemam domu biedru pulkā atstāstīdami piedzīvoto, tā palīdzdami latviešiem jau laikus izprast grandiozo spiegošanas un terora mākslu — padomijas «strādnieku un zemnieku valdības» varas vienīgo balstu.

Bolševismu praksē iepazīdami, pamazām atpazīstam, ka mūsu tautas locekļi, kuri sākumā sarkano rēgu sagaidīja kā savu interešu un tiesību aizstāvi, taču lēnākajai viņu daļai acis atverās 1941. gada 14. jūnijā, iesūkoties rūpīgi un sīkumos izplānotajai latviešu tautas iznīcināšanas akcijai.

Latvieši zina, ka savā samērā īsajā valdīšanas laikā bolševiki nepaguva šē savu «kārtību» ievest visā pilnībā. Bolševistiskā ķelurta nevarēja Latvijā nostiprināties neiznīdējusi latviešu tautas spējāko daļu, un ka šī iznīdēšana bija ne tikai paredzēta, bet arī iesākta, pierādīja masu apliecināšanas, slepkavības un beidzot minētā iznīdēšana — notikumi, kuriem līdzīgas nebūjam paredzējuši tādēļ, ka sarkanos lebrucējus uzskatījām par cilvēkiem!

Ja latviešu tautas iznīcināšanu bolševikiem neizdevās izvest līdz galam, patēcība par to pienāks vienīgi Vācijas 1941. gada 22. jūnijā sāktajai karagaitai un uāks diena, kad arī patreizējie ienaidnieki atzīs, ka šo karu Vācija nav vadījusi tikai savas un tās sabiedroto intereses, bet gan visas civilizētas pasaules notrošināšanai pret sarkano ordu lebrucējiem!

Ar atklātu naudu latviešu sabiedrība pagājušā nedēļā lasīja «Deutsche Zeitung in Ostland» komentētā bolševiku avīzes «Pravda» rakstu par to, ka «Baltijas zemes tāpat saistītas ar Padomju savienību kā pārējās Padomju savienības daļas, kurās, sekojot iedzīvotāju gribai, tai pievienojās».

Lieku reizi padomju propaganda tā runājusi arī par latviešu zemes nākotnes likteņiem un iedzīvotāju gribu, kaut arī latviešu pašesavtīģis viedoklis bolševīkiem labi zināms. Ja nu gadījumā propagandisti šo viedokli tomēr būtu almsirsīši, mēs dodam tiem padomu ieskaitīties Rīgas čekas Maskavas centrā sūtītajos ziņojumos par latviešu neuztēmību un pretošanos padomju valdībai; un čekas augstāko ierēdņu parakstītos ziņojumus taču arī diplomētie melotāji neuzdrošināsies apstrīdēt.

Runājot par latviešu tautas «gribu» bolševiku skaidrībā, atmiņā nāk tās cīnosa ievadītājas dienas, kad no padomju «trockistu» prāvām pazīstamais melu režīvu režisors Višinskis valdīja Latvijā, un veiktās priekšdarbus civilizēto tautu vēsturē vēl nepiedzīvota veida «vēlēšanām», pieņēma židu satracinātā pūļa demonstrācijas. Ar cīniskiem uzaciņģumiem un slepeniem, bet nepārprotamiem draudiem latviešus dzina pie vēlēšanu urnām izpildīt «demokrātiskā pilsoņa pienākumu» — iesvētīt urnā citu citu līdzīgās vēlēšanu zīmītes, tā jau sākumā iepazīstinot latviešus ar nevēlību, ko bolševiku politikā vārdnīcā sauc par tautas gribas brīvu izteikšanu, piemērojamu gan tikai komunistiskās audzināšanas produktiem.

Skaļot pašu pievienošanas jautājumu, kura pamatā tikai bolševiku uzvērē bija tautas griba, alkūrtoti jāuzsver, ka latviešiem neļāva viņu gribu izpaust. Atklātā tautas nobalsošana par Latvijas pievieno-

(Turpinājums 2. lapp.)

Daugavpils dzīve

Preiļu pagasts — čaklākais mežu darbu veicējs

Teātra izrāde Kārsavā

DAUGAVPILS TEĀTRI

Rit plkst. 13 «Studentes vasara». Pirmdien plkst. 18.30 pirmizrāde «Čiko».

DIEVKALPOJUMI

Daugavpils ev.-lut. draudzes baznīcā dievkalpojums notiks rit plkst. 10. Griņas ev.-lut. baznīcā dievkalpojums šo svētdien nenotiks, bet gan nākošā — 28. febr. plkst. 11.

Daugavpils Dievmātes baznīcā Jaunhāvē šodien plkst. 10 vesperes. Rit plkst. 9 pirmā messe, bet plkst. 11.30 lielā messe. Sv. Pēterā baznīcā Rīgas jūrmalā šodien plkst. 16 vesperes. Rit plkst. 9.30 pirmā messe, bet plkst. 11 lielā messe.

DAUGAVPILS SKOLU SLEPĒŠANAS SACĪKSTES

notiks rit plkst. 11. Stropu mēžā pie dzelzceļa. Dalībniekiem sapulcēšanās 9.30 arodskolā. Izloze notiks šodien plkst. 15 arodskolas telpās. Jāierodas skola sporta pulciņu vadītājiem.

APTUMŠOŠANAS NOTEIKUMI

no 14. līdz 20. februārim 1943. g. jāievēro no plkst. 16.45 līdz 6.20.

Jānodod lini un vilna

5. Daugavpils apriņķa vecākais aizrāda, ka pagastu pašvaldībām jau vairākkārtīgi apbērkātos norādīts par lini un vilnas nodošanu. Lini un vilna visiem Daugavpils apriņķa lauksaimniekiem jānodod līdz 15. martam. Linsēklas lauksaimniekiem jānodod nekavējoties nozīmētajos nodotības punktos. Katrā saimniecībā atstājama tikai sēkla nakošās vasaras vajadzībām, bet pārējā linsēkla nododama obligāti. Pagastu pašvaldībām līdz 5. martam jāpaziņo Daugavpils apriņķa vecākam par veikto linsēklas nodošanu.

KĀRTĪBAS SODA PAZIŅOJUMS

Vladimiram Stepanovam, Augšpils pag., Abrenes apr. 3. un 11. 11. 42. Jūsu dzirnavās izdarītā pārbaudē konstatēts, ka tur atradās 8 kg maizes labības, 1975 kg lopbarības labības, 898 kg milnu produktu un 726 kg skaldītu barības graudu, par kuriem nebija attaisnojošas maļšanas kartes un tādēļ bija domāti vienīgi spekulācijai. Šini nodarījuma saskaņā ar pārkāpumu pret §§ 1 ff rīkojumā par labības nodošanu un izlietošanu no 24. 10. 42., rīkojuma 161. lp.

Par šo pārkāpumu uzlieku Jums kārtības sodu RM 3000.— (tris tūkstoši reichsmarku) apmērā.

Apkļūtie krājumi ar šo pāriet valsts īpašumā un 3 dienu laikā nogādājami piekrtīgā vietā.

Uzaicinu Jūs vienas nedēļas laikā pēc šī kārtības soda paziņojuma saņemšanas minēto summu iemaksāt ģenerālkomisāra dienesta kasē Rīgā, Smilšu ielā 1, vai dienesta kases bankas kontā reichskreditkasē Rīgā, uzrādot konta numuru 50/6. Kases darba laiks no plkst. 9—12.

Pret šo kārtības soda paziņojumu ir pielaižama pārsūdzība vienas nedēļas laikā pēc šī paziņojuma saņemšanas, kas iesniedzama man rakstiski. Vērsu Jūsu uzmanību uz sekošo:

a) Pārsūdzība lietas kārtosānu nepagarina, bet sods jāmaksā nekavējoties. b) Pārsūdzība soda paziņojumu var grozīt arī Jums par sliktu, proti, sods var tikt paaugstināts.

Rīgā, 5. janvārī 1943. Aldaru ielā 12.

Ģenerālkomisārs Rīgā, uzdevumā Dr. Kieper.

KĀRTĪBAS SODA PAZIŅOJUMS

Valteram Vasķumam, dzirnavu īpašniekam, Gauru pag., Abrenes apr. 1942. g. 4. un 10. 11. Jūsu dzirnavu pārbaudē konstatēts, ka tur atradās 2032 kg maizes labības, 6924 kg lopbarības labības un 141 kg milnu produktu, kas nebija atzīmēti maļšanas grāmatās un par kuriem nebija maļšanas kartes, kādēļ tie bija domāti vienīgi spekulācijai. Tālāk konstatēts, ka 350 kg labības samalts bez maļšanas kartes uzrādīšanas. Bez tam Jūs no 4. 12. 42. apkļūtatā procesā, nekavējoties uz aizliegumu, esiet nohēdzinājis lielākus labības daudzumus. Šini nodarījuma saskaņā ar pārkāpumu pret §§ 1 ff rīkojumā par labības nodošanu un izlietošanu no 24. 10. 42., rīkojuma 161. lp.

Par šo pārkāpumu uzlieku Jums kārtības sodu RM 2000.— (divi tūkstoši reichsmarku) apmērā.

Apkļūtatā maizes un lopbarība līdz ar šo pāriet valsts īpašumā. Atkārtotā gadījumā Jūs novietos darba nometnē un dzirnavas turpmāk slēgs. Uzaicinu Jūs vienas nedēļas laikā pēc šī kārtības soda paziņojuma saņemšanas minēto summu iemaksāt ģenerālkomisāra dienesta kasē Rīgā, Smilšu ielā 1, vai dienesta kases bankas kontā reichskreditkasē Rīgā, uzrādot konta numuru 50/6. Kases darba laiks no plkst. 9—12.

Pret šo kārtības soda paziņojumu ir pielaižama pārsūdzība vienas nedēļas laikā pēc šī paziņojuma saņemšanas, kas iesniedzama man rakstiski. Vērsu Jūsu uzmanību uz sekošo:

a) Pārsūdzība lietas kārtosānu nepagarina, bet sods jāmaksā nekavējoties. b) Pārsūdzība soda paziņojumu var grozīt arī Jums par sliktu, proti, sods var tikt paaugstināts.

Rīgā, 5. janvārī 1943. Aldaru ielā 12.

Ģenerālkomisārs Rīgā, uzdevumā Dr. Kieper.

KĀRTĪBAS SODA PAZIŅOJUMS

Vasilijam Slopakovam, dzirnavu īpašniekam, Augšpils pag., Abrenes apr. 5. un 12. 11. 42. Jūsu dzirnavās pārbaudot konstatēts, ka Jūs esiet pieņēmis daudzkārt vairāk labības, nekā Jums pēc maļšanas kartēm bija tiesības pieņemt.

Kūtrajiem — sods līdz RM 10.000 un 6 mēneši cietuma

S. Pieturoties teicamam laikam mežu ciršanas un izvešanas darbi Daugavpils apriņķa virsmežniecībā noris rosīgi. Līdz šim vairāk gan paveikti tikai ciršanas darbi, bet tagad lauksaimnieki ar pilnu jauodu uzsākuši arī kokmateriālu izvešanu.

Līvānu virsmežniecībā malkas izciršana veikta apmierinoši, jo nevienā pagastā padarītais darbs nav mazāks par 50 proc no normas. Līdz 1. februārim Nīegales pagasts no uzliktās normas izcirtis 80 proc, izvedis 7 proc, Kalupes pagasts — izcirtis 84 proc. — izvedis 8 proc. Vārkavas pagasts izcirtis 50 proc. — izvedis 2 proc., Rudzātu pagasts izcirtis 55 proc., izvedis 2 proc., Līvānu pagasts izcirtis 75 proc., izvedis 2 proc., bet Līvānu pilsēta izcirtusi 50 proc. Līvānu virsmežniecība malkas izciršanas darbus cer paveikt simtprocentīgi jau tuvākā nākotnē.

Daugavpils virsmežniecībā obligātā malkas izciršana un izvešana uzlikta vienīgi Kalupes pagastam, kurš izcirtis 55 proc. no uzliktās normas, bet izvedis 12 proc. Pārējie Daugavpils virsmežniecības pagasti izciršanas un izvešanas darbus veic brīvprātīgi.

Visbēdīgāk pagaidām ar malkas ciršanas un izvešanas darbiem veicies Krāslavas virsmežniecībā. Tas izskaidrojams ar lauksaimnieku neapziņu. Pēdējā laikā arī Krāslavas virsmežniecības pagasti uzsākuši rosīgu malkas ciršanas un izvešanas darbu un cer to paveikt jau ne simtprocentīgi, tad mazākais 80-procentīgi. Līdz 1. februārim Krāslavas pagasts izcirtis 30 proc., Skaistas pag. — 10 proc., Astūnes — 2 proc., Indras — 3 proc., Dagdas — 25 proc., Aulejas — 3 proc., Izvaltas — 4 proc. un Robežnieku — 3 proc. No sagatavotās malkas līdz 1. februārim izvests ļoti maz.

minēto summu iemaksāt ģenerālkomisāra dienesta kasē Rīgā, Smilšu ielā 1, vai dienesta kases bankas kontā reichskreditkasē Rīgā, uzrādot konta numuru 50/8. Kases darba laiks no plkst. 9—12.

Pret šo kārtības soda paziņojumu ir pielaižama pārsūdzība vienas nedēļas laikā pēc šī paziņojuma saņemšanas, kas iesniedzama man rakstiski. Vērsu Jūsu uzmanību uz sekošo:

a) Pārsūdzība lietas kārtosānu nepagarina, bet sods jāmaksā nekavējoties. b) Pārsūdzība soda paziņojumu var grozīt arī Jums par sliktu, proti, sods var tikt paaugstināts.

Rīgā, 5. janvārī 1943. Aldaru ielā 12.

Ģenerālkomisārs Rīgā, uzdevumā Dr. Kieper.

KĀRTĪBAS SODA PAZIŅOJUMS

Ernstam Kjaško, Pūrvallas pag., Abrenes apr. 6. 7 un 12. 11. 42. Jūsu dzirnavu pārbaudē konstatēts, ka pie Jums glabājās 1730 kg maizes labības un 3125 kg lopbarības labības, kas nebija ievesta maļšanas grāmatā un par kuriem nebija attaisnojošas maļšanas kartes, kādēļ tie bija domāti vienīgi spekulācijai. Šini nodarījuma saskaņā ar pārkāpumu pret §§ 1 ff rīkojumā par labības nodošanu un izlietošanu no 24. 10. 42., rīkojuma 161. lp.

Par šo pārkāpumu uzlieku Jums kārtības sodu RM 2000.— (divi tūkstoši reichsmarku) apmērā.

Apkļūtatā maizes un lopbarības labība ar šo pāriet valsts īpašumā un tā 3 dienu laikā nogādājama piekrtīgā vietā.

Uzaicinu Jūs vienas nedēļas laikā pēc šī kārtības soda paziņojuma saņemšanas minēto summu iemaksāt ģenerālkomisāra dienesta kasē Rīgā, Smilšu ielā 1, vai dienesta kases bankas kontā reichskreditkasē Rīgā, uzrādot konta numuru 50/6. Kases darba laiks no plkst. 9—12.

Pret šo kārtības soda paziņojumu ir pielaižama pārsūdzība vienas nedēļas laikā pēc šī paziņojuma saņemšanas, kas iesniedzama man rakstiski. Vērsu Jūsu uzmanību uz sekošo:

a) Pārsūdzība lietas kārtosānu nepagarina, bet sods jāmaksā nekavējoties. b) Pārsūdzība soda paziņojumu var grozīt arī Jums par sliktu, proti, sods var tikt paaugstināts.

Rīgā, 5. janvārī 1943. Aldaru ielā 12.

Ģenerālkomisārs Rīgā, uzdevumā Dr. Kieper.

KĀRTĪBAS SODA PAZIŅOJUMS

Vasilijam Slopakovam, dzirnavu īpašniekam, Augšpils pag., Abrenes apr. 5. un 12. 11. 42. Jūsu dzirnavās pārbaudot konstatēts, ka Jūs esiet pieņēmis daudzkārt vairāk labības, nekā Jums pēc maļšanas kartēm bija tiesības pieņemt.

Uzaicinu Jūs vienas nedēļas laikā pēc šī kārtības soda paziņojuma saņemšanas minēto summu iemaksāt ģenerālkomisāra dienesta kasē Rīgā, Smilšu ielā 1, vai dienesta kases bankas kontā reichskreditkasē Rīgā, uzrādot konta numuru 50/8. Kases darba laiks no plkst. 9—12.

Pret šo kārtības soda paziņojumu ir pielaižama pārsūdzība vienas nedēļas laikā pēc šī paziņojuma saņemšanas, kas iesniedzama man rakstiski. Vērsu Jūsu uzmanību uz sekošo:

a) Pārsūdzība lietas kārtosānu nepagarina, bet sods jāmaksā nekavējoties. b) Pārsūdzība soda paziņojumu var grozīt arī Jums par sliktu, proti, sods var tikt paaugstināts.

Rīgā, 5. janvārī 1943. Aldaru ielā 12.

Ģenerālkomisārs Rīgā, uzdevumā Dr. Kieper.

Visveiksmīgāk ar malkas ciršanas un izvešanas darbiem veicies Rušonu virsmežniecībā. Šeit pagastu lauksaimnieki izcirtuši un izveduši jau stipri daudz no paredzētā malkas vairuma. Tā Preiļu pagasts izcirtis jau visu normu, bet izvedis 90 proc., Kapiņu pagasts izcirtis 85 proc., izvedis 70 proc., Aglonas — izcirtis 80 proc., izvedis 50 proc., Aizkalnes pag. izcirtis 85 proc., izvedis 65 proc., Vārkavas pag. izcirtis 65 proc., izvedis 55 proc. Visi šie malkas ciršanas un izvešanas darbi veikti līdz 1. februārim.

Par malkas ciršanas un izvešanas darbu nolaidīgu veicšanu Daugavpils apriņķa vecākais sodījis vairāku pagastu pašvaldības. Krāslavas, Skaistas, Indras, Aulejas un Izvaltas pagastu darbus veikuši ļoti gausi. Šo pagastu vecākiem atgādīnās pielikt visas pūles, lai meža darbus savlaicīgi izpildītu. Pagastu vecākie ierosinās sodīt tos lauksaimniekus, kuri atsakās izpildīt uzliktos darbus. Līdz šim gan vēl viens pagastu vecākais nav stādījis priekšā sodīšanai lauksaimniekus. Dažos pagastos neapmierinoši veikti malkas sagatavošanas darbi liel spriest, ka neseimībā vaiņojami ne tikai lauksaimnieki, bet arī pagastu amatpersonas. Turpmāk amatpersonas un zemniekus par nekārtīgi izpildītu malkas sagatavošanas darbu bargi sodīs. Sodi paredzēti pat līdz RM 10.000 vai 6 mēnešiem cietumā. Daugavpils apriņķa vecākais tamdēļ aizrāda visiem apriņķa lauksaimniekiem pielikt visas pūles, lai malkas sagatavošanas un izvešanas darbus laikā veiktu.

Jānovērš zivju smākšana ezeros

Ezeru nomnieku pienākumi

M. Viena no mūsu zemes ievērojamākām bagātībām ir ezeri, sevišķi tas sakāms par Latgali. Latgales ezeri sevi slēpj neizmērojamus zivju vairumus. Daļa no ezeriem tomēr nav sevišķi bagāti zivīm. To pa daļai izskaidro ar šo ezeru dabiskajiem, zivīm nepatīkamajiem apstākļiem. Tomēr lielākā daļa no tiem bez zivīm palikuši tikai tāpēc, ka ezeri apsaimniekoti pavisām nolaidīgi.

Daļa ezeru cieš nepareizas un pārmērīgas apzvejošanas dēļ. Ezeri, par kuriem zivju bagātību veicāki laudis stāsta neticamus stāstus, bieži palikuši zivīm nabaģi. Tur, kur senāk ar maziem tīkliem vīkti pasakaini lomi, tagad pat neatmaksājās zvejot ar lielām dārgām tīklēm. Pa lielāki daļai šī parādība izskaidrojama ar to, ka senāk ūdeni nav tik intensīvi apzvejoti. Pēdējos gados ūdeņu tuvumā ikkatrs iegādājies lielāku vai mazāku tīkliņu, pie tam, lai lomi būtu lielāki, tīklus auž ar daudz sīkākām acīm, nekā tas būtu pielaujams. Šādi zvejnieki ir lielākie kaitnieki apzinātajai zivkopībai. Tie malu zvejnieki neaprobežojas tikai ar zveju savām vajadzībām, bet nozvejoto arī pārdod. Tādā ceļā malu zvejnieki izķer mazās zivis, kuras likums nosaka par saudzējamām. Šis nelāga paradums pārgājis arī profesionālos zvejniekus, kas egoistisku motīvu dēļ domā tikai par lielākiem ienākumiem un ne par zvejas ūdeņu apsūklošanu. Tie zvejo arī nārstojošās zivis, kuras līdz nārstošanas termiņa beigām ielaiž atpakaļ ūdenī speciālos būros. Tamdēļ arī nav brīnums, ka mūsu ūdeņu bagātības strauji samazinās. Pie tam zivju pieaugumu kavē citi kaitīgi blakus apstākļi. Kā viens no tiem ir zvejas ūdeņu saindēšana. Te lielākie pārmelumi pienākas līņkopjiem. Līņu mārku ūdens pēc līņu mērcēšanas ir indīgs, un ūdeņos, kas ar to saindēti, zivis strauji iznīkst. Bez tam šādos sabojātos ūdeņos arī zivju smākšana zem ledus ziemā vieglāk iespējama. Tas sakāms sevišķi par tiem ezeriem, kuros neietek ūdens, kas pieņemtu svaigu ūdeni.

Zvejnieki nepieņēma pienācīgu uzmanību, lai zivis ziemā nenosmāk. Ezeru nomnieki ir vairāk ieinteresēti smokošo zivju ķeršanā, nekā zivju iznīkšanas novēršanā. To izsaka apstākļi, ka zvejas nomas līgumi ir īslaicīgi un tāpēc zvejnieki savā nomas periodā cenšas izzvejot maksimālo zivju daudzumu. Ja ezera zivis vairs labi neķeras, tad zvejnieki ezeru atstāj «atnāta» un nomā kādu zivīm bagātu. Spilgts piemērs tam ir zivju nosmākšana Kurjanovas ezerā, kur pagājušā gada ziemā iznīka apmēram divas trešdaļas no visām ezera zivīm. Lai gan zivju smākšana lika laikā novērotā, nomnieks tās novēršanai nedarīja neko pozitīvu, bet gan centās šo apstākli izmantot lielāku lomu līkšanai.

Lai mūsu ezeru bagātības nesamazinātos tikpat strauji tempā turpmākos gados, būtu jāpanāk, lai ezerus un vispār apzvejas ūdeņus profesionāliem zvejniekiem iznomātu ilgākam periodam, nepieļaujot no viena līguma atteikties, lai iegūtu citu, vēl neizpostītu, zvejas objektu. Bez tam būtu jāatņem tiesības uz zveju vai līdzdalību zvejā tiem zvejniekiem, kuri nolaidības vai pārmērīgas apzvejas dēļ nomātajos ūdeņos zivju bagātība samazinātos.

Noteikumi

par cukura apgādes nodrošināšanu Latvijas ģenerālapgabalā.

Pamatoties uz Austrumu Reichsministra 1942. g. 29. aprīļa noteikumu par tiesību nolikšanu Austrumzemes reichskomisāriņā (VBL RMOst 17. lpp. — ABL Rīgā, Nr. 3. 278. lapp.) 1. §, noteicu sekošo:

1. §. Lai nodrošinātu iedzīvotāju un rūpniecības apgādi ar cukuru un lauksaimniecības apgādi ar lopbarības līdzekļiem, Latvijas ģenerālapgabalā lauksaimniecībā uzliktā cukurbiešu audzēšanas un nodošanas pienākums.

2. §. (1) Šo noteikumu realizēšana uzdots Cukura centrālei Rīgā. (2) Cukura centrāle uz Ģenerālkomisāra Rīgā norādījumu, izdod audzēšanas un nodošanas pienākuma izpildīšanai vajadzīgos tuvākos noteikumus.

3. §. (1) Cukura centrālei ir tiesība 1943. ražas gadam uzlikt lauku saimniecībā audzēšanas pienākumu un noslēgt atbilstošus nodošanas līgumus. (2) Ciktāl Cukura centrāle nedod citādu norādījumu, visām lauku saimniecībām, kas līdz šim audzējušas cukurbietes, 1943. gadā tās jāaudzē tādos pašos apmēros kā 1942. gadā.

(3) Cukura centrāle var lauku saimniecības, kas līdz šim audzējušas cukurbietes, to audzēšanu paplašināt, sasaurināt vai pavisam noliegt, kā arī noteikt audzējamo plānu tādām saimniecībām, kas līdz šim cukurbietes nav audzējušas.

4. §. (1) Audzēšanas plāna realizēšanai tiek nodibināta komisija. (2) Tādas nodibina:

- 1. ražas celšanu, un proti a) liederīgu audzēšanas platības padziļināšanu, un maksīgo mēsu šķiršanu, b) liederīgu cukurbiešu kopšanas darbu un ražas pārraudzību; 2. Cukurbiešu lapu pienācīgu izlietošanu un no cukurfabrikām atpakaļ saņemto cukurbiešu atkritumu pareizo sadalī.

6. §. Šie noteikumi stājas spēkā izsludināšanas dienā Rīgā, 1943. g. 29. janvārī.

Der. Generalkommissar in Riga im Auftrage: Dr. Dr. von Bocke.

Radiofona raidījumu programma

Rīgas, Madonas, Kuldīgas un Liepājas raidījumi.

Svētdien, 21. februārī.

Pikst. 5—6.15 — raidījums vācu karavīriem, 6.15 — Hamburgas ostas koncerts, 6.45 — zinas latviešu valodā, 7 — zinas vācu valodā, pēc tam dienas programma, 7.10 — Hamburgas ostas koncerts (turpinājums), 8 — Mūzika svētdienas rītā (skaņu uzņemumi), 8.30 — rīta vingrošana bērniem, 8.45 — zinas («Landesdienst Ostland»), 9 — vācu meistari mūzikā un literatūrā, 10 — zinas vācu valodā, 10.10 — dievkalpojums (pārraidījums no Luterā baznīcas), sprediķis: prāv. Arnolds Birznieks, liturģija: māc. Rich. Zariņš, solists: koncertmeistars Evalds Berziņskis (čells), 11.10 — klasiska mūzika (skaņu uzņemumi), 11.30 — nedēļas politiskā raidāmāina, 11.45 — vācu māksla, vācu gars, par Johannu Gottfriedu Herderu, 12.15 — zinas latviešu valodā, 12.30 — zinas vācu valodā, pēc tam vācu tautas koncerts, 14 — zinas vācu valodā, 14.15 — zinas («Landesdienst Ostland»), 14.30 — bērniem: Staburaga bērni, Valda jaunatnes stāsts Tonijas Kalves dramātijumā III Jancis slimo, rež. Jēkabs Zaķis, 15 — latviešu mūzika un literatūra: Marija Vienera (soprāns), Emīlija Viesture (dekl.), prof. Alfrēds Ozoliņš (čells) un Rīgas amatnieku b-bas kameronis A. Vintera

vadībā (E. Stērtes dzēji), 16 — radiofona pasts karavīriem (pārraidījums no Berlīnes), 16.45 — zinas latviešu valodā, 17 — zinas vācu valodā, 17.15 — radiofona pasts karavīriem (turpinājums), 18 — Berlīnes filharmoniku koncerts (pārraidījums no Berlīnes), 19 — zinas no karalauka, 19.15 — nedēļas atbals, 19.30 — latviešu brīvprātīgo karavīru pusstunda, 20 — zinas vācu valodā, 20.15 — vakara koncerts (radiofona koris un radiofona orķestris, diriģents Bruno Skulte, koncertstars Teodors Kalniņš), 21 — zinas latviešu valodā, 21.15 — vakara koncerts II (turpinājums), 22 — zinas vācu valodā, pēc tam nākošās dienas programma un sporta ziņas, 22.20—24 — mūzika laika kavēklim: Marija Zelmīte (dziesmas), Armānda Krīmkoka mūziķu kvartets, salona ansamblis Ed. Eiches vadībā un radiofona deju kapella A. Kornāliusa vadībā, 24 — zinas vācu valodā, 0.15 — nobeidzums.

«DAUGAVAS VESTNESIS»

Daugavpils, Cietokšņa ielā 42. Atbildīgais redaktors — Eduards Zundāns (atvaļinājumā). Atbildīgā redaktora v. — Pauls Ducmanis. Izdevējs — Daugavpils pilsētas valde. Iesūtītājs 56. spiestuvē, Daugavpils.

Metallgalanterijas un virpu būves fabrika

„METALLSPIEDE“

Rīgā, Gaujas ielā Nr. 20.

Tālruni:

Uzņēmuma vadītājs 51351 Grāmatvedība 51800 Tehniskā nodaļa 51804

OSTLAND PRESSEVERTRIEB

izdaišanas punktam Daugavpils vajadzīga kantoriste. Pieteikties Daugavpilī, Rīgas ielā 51.

DIVI ARODSKOLNIEKI

meklē kopēju istabu. Sava apkārtnē Piedāvājumus lūdz adresēt skolās, Kauņas ielā 25.

JA MILI MŪZIKU,

dziesmas un valiesu satīcīgu dzīvi un var būt piemērota sabiedrībai, mājai un savam draugam būt uzticīga, mīla un maiga — rakstī (līdz 26 g. v.), uzdodot pilnu vārdu, uzvārdu un adresi, kļāt pieliekt arī ģimēti. Ofertes Rīgā, Vācu ord. gatvē 2, redakcijā, A. J.

